# בית ישראל (רוז'ין) — תזריע



אשה כי תזריע וילדה זכר אמר ר' שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חי' ועוף כך תורתו נתפרשה אחר כל בהמה חי' ועוף אומר אני שהאדם מצד הנשמה הוא למעלה מכל הברואים ולמעלה מכל העולמות ומצד הגוף הוא למטה מכל הברואים והנה האדם שנמשך אחר הנשמה הוא למעלה מהם וכשנמשך אחר הגוף ונהנה מזה העולם ממילא הוא למטה מכל הברואים מחמת שהוא נצרך לזה העולם יותר מכל הברואים. וזהו אמר ר' שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר כל כל בהמה תי' ועוף כך תורתו של אדם אחר כל בהמה חי' ועוף נתפרשו היינו התורה שלו ג"כ למטה מכל הברואים אומר אני שהאדם יכול לחזור בתשובה ולחזור להיות למעלה מכל העולמות וזהו אשה כי תזריע אפי' ח"ו האדם הוא בבחי' אשה שהוא מקבל מזה העולם כי תזריע היינו שיזריע מע"ט וילדה זכר יכול להוליד בנפשו בחי' זכר שהוא בחי' המשפיע בכל העולמות.

אשה כי תזריע וילדה זכר. אמר ר' שמלאי וכו' כתיב אחור וקדם צרתני הענין היא כי אדם הראשון הי' ראשון למחשבה ואחרון למע"ב כי כל העולמות נבראו בשביל האדם וזהו ראשון למחשבה כי קודם כ"ד הי' מוכרת להיות אתעדל"ת ובשעת בריאת העולם לא הי' אתעדל"ת והקב"ה רצה לברוא את העולם כי אין מלך בלא עם עשה אתעדל"ת ממה שישראל יקבלו את התורה ויעשו רצונו ית' במצות ומע"מ ועי"ז ברא את העולם בשביל ישראל שנק' ראשית וזהו ראשון למחשבה. ואחרון למעשה כי האדם נברא אחר כל הברואים והוא פחות מכל הברואים מטעם כי האדם מקבל מכ"ד ואין שום דבר בעולם שיקבל משום דבר כמו האדם היינו כי יש ד' יסודות ארמ"ע ונשתלשלו למטה בדצח"מ ומכולם מקבל האדם. כי מוכרח מתחלה שירד הגשם והעפר ויצמח ויעשה פרי ואח"כ הוא בא למאכל האדם. וכן מכל הברואים האדם הוא המקבל מהם. וע"כ הוא פחות וגרוע מהם. וזהו כשם שיצירתו ש"א אחר מע"ב חי' ועוף. כך תורתו נתפרשה אחר מעשה בהמה חי' ועוף היינו באם האדם נוטה לתאוות עוה"ז ומקבל מכ"ד ואז הוא גרוע מכולם אז גם תורתו כביכול נתגשם כי הוא מקבל לפחות מכ"ד עוה"ז אך האדם צריך ליתן אל לבו לראות באמונת אומן איך שהשי"ת ברא כל הברואים וברא אותו ונתן בו כח הדיבור כדכתי' ויהי האדם לנפש חי' כתרגומו לרוח ממללא ודיבור היא בחי' יראה וצריך הארה לירא מהשי"ת ולידע שע"י תאוותו להעוה"ז ומקבל מהם עי"ז הוא גרוע מכולם אז ע"י האמונה והיראה שיש לו מהשי"ת יכול הוא להעלות הכל לה' וכי באם הי' האדם נברא קודם אז לא הי' לו שום שייכות עם אשר למטה ממנו להעלותם ע"כ נברא אחרון למעשה כדי שהוא יגבי' הכל להשי"ת ע"י עבודתו כי יש בחי' אור ישר ובחי' אור חוזר אור ישר הוא החיות היורד מהשי"ת לכל הדברים שבזה קיומם וחיותם תמיד ואור חוזר נק' כשאדם עובד את ד' בכ"ד ומעלה אותו לה'. וזהו אשה כי תזריע וילדה זכר אדם שהוא בתי' נוקבא בתי' מקבל כי תזריע כשהוא עובד את ה' בבתי' אור חוזר אז וילדה זכר יכול להעלות הכל לה' כי

ע"י היראה להשי"ת אז בדחילו ורחימא פרחת לעילא ונעשה הוא בחי' זכר להשפיע חיות לכולם בבחי' אור ישר אבל באם האדם עושה עניני עוה"ז לבד אזי הוא פחות וגרוע מכל הברואים כנ"ל וזהו הן יראת ה' היא חכמה כי סוף מעשה במחשבה תחילה. היינו האדם שהוא סוף המעשה ע"י שהוא ירא מה' ומקבל עליו עומ"ש היינו שיאמין בהשי"ת שברא הכל ומלכותו בכל משלה ומאמין שלולא חיות ה' המוסתר בכ"ד לא הי' לו שום חיות וקיום ח"ו אפי' רגע אחת כמש"כ ואתה מחי' את כולם. א"כ עי"ז הוא מעלה הכל לה' ומשפיע בו חיות. כי האדם הי' ראשון במחשבה ואחרון למעשה כדכתי' אחור וקדם וקדם צרתני וע"י עבודתו ויראתו מה' מעלה הכל למחשבה בחי' חכמה סוף מעשה במחשבה תחלה ונעשה בחי' משפיע וזהו הן יראת ה' היא חכמה כדכתי' ראשית חכמה יראת ה' ע"י היראה מקודם ויראה היא בחי' נוק' יכול להעלותו למחשבה בחי' חכמה ולהיו' בבחי' דכר ולהשפיע חיות לכ"ד: